

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 83**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Måndag.

Käraste!

Tack för brevet! Jag tyckte mycket om det. Jag tycker om att följa
 detta lif dag för dag, jag kan egentligen ej riktigt förstå, att det ligger en
 hel lång sträcka af skänkt äkermark och kallänska klippmarker
 emellan oss, jag befier alltid med dig. Då du så berättar att du
 varit på middagar på teatrar och sådant blir jag förvånad
 öfver att jag ej visste detta på förhand. Då jag säger att jag alltid
 befier med dig, skall du dock inte tro att det är något sådant som
 när du lägger dig på chaiselongen för att få drömma, det är icke svär-
 meri och det beror ej alls på viljan, men jag har märkt att mitt tän-
 kande tar form af samtal med dig. Jag berättar supphärligt för dig allt
 möjligt. Allt hvad jag oserverar på mina skolbarn, intrycket af allt
 jag läser, jag säger dig, när jag läser "forskrevet", att jag alls ej kan kom-
 ma in i den underliga förrifna stämningen att de alla där förefalla
 mig, obehagligt osunda, att jag själf visst måtte vara en ohjälpligt
 sind människa. (Jag håller så mycket af människorna och ser
 ej hur fula och nedriga de äro, det är visst att vara bra hvardaglig.)
 Jag berättar också för dig att jag ej förstår målarna, som ej sätts in
 en hel rad granna uniformer och vackra dräkter i ett blistrande en-
 landskap såsom jag såg det igår. Det är väl omöjligt, men det var bra
 vackert, jag rådgör med dig om allt mitt arbete, om "hur Gud styr",
 som väl blir det slaghäkt, där jag hämnar att jag måste regera eller
 dö, talar om för dig att igår skref jag en bra nida prosa och så
 vidare smält och stört. Det är ju bara en fortsättning af vårt samtal
 men det är lustigt att det fortgår, fast du ej alls är här. Dessutom
 talar jag ej så mycket när jag är hos dig, men är det aldrig ett ståt
 på allt resonerande.

Och nu diskuteras jag Belgien. Då kan jag som vanligt ej komma
 på det klara med något, om jag kallar det rätt eller orätt, men om jag
 kallar det nyttigt eller skadligt, då vidgas mitt omdöme. Att detta
 upplandsande i passion som du nu kommit in i är skadligt för för-
 fattarskapet för tillfället, det kan jag nog förstå, men det blir nog
 nyttigt efteråt, då denna första, brinnande stormen lagt sig. Jag
 tror aldrig, att någon som står midt uppe i en stark kärlek kunna
 skriva annat än lyrik. Om nu intet galest sker kommer du

Jag profunderar en hel del om detta. Jag tror att det är en del af det som jag har varit och fortfarande är utbränd. Jag tror att det är en del af det som jag har varit och fortfarande är utbränd. Jag tror att det är en del af det som jag har varit och fortfarande är utbränd.

Det kunde ej vara svårt att ha varit ty jag har lika stora skäl till sådant som alla de och nu
Påminner jag intet. Se här en intressant recension af den här, fast det ej rör oss. Är det ej märkligt att höra, hvilka namn föga
"dharma" i glansiga varjeh förtäfflig, även en del namn. Jag ämnar väl ej bli tårig. - Nej, farväl. Jag har en ny utöfning
för dig. Din Selma.

och kemligen snart in i lugnare förhållanden. Jag tror, att det
är bra att du vet att han älskar dig lika varmt ännu, du skall
snart öppna hans bref med lika stor trygghet som ett brev mig och
likaså är det nog helsosamt att du får skriva ut dina känslor.
Sensitiam är det ej möjligt annat än att frustration för världens dam
som är så starkt öfverdig skall verka dämpande på dig, känslor
för hans hustru och för din man skall också verka bara de få tid på sig.
Du skall få se att din kärlek snart nog blir medgärlig, jag menar
allt ej att den dörr, bara att den förvandlar sig från att vara en så
farlig passion, som den är nu, till ett tåligt och resignerat väsende.

Jag vet ~~seg~~ själv att konnens en annan passion på allvar in i mig
och förhindrade mig från att skriva, så kunde väl den andra några för
en tid, men slutet blefve dock, att den kärlek jag har till arbetet negrade
Det är nog säkert, att kärleken blir starkare vid de mogna åren, men
ärelystnaden blir det också. - Hvarje dag, som går, lägger också sin boka på dig
Du vill så gärna fortfara att vara vacker, och jag tror nästan, att du
tänker, att det kärleken, som gör dig vacker. Men det är bara säkert för de
ögonblick du är lycklig med den. Och jag vet att om du kunde lägga dig till
med detta, som kallas själafrid skulle du bli ~~lycklig~~ ^{vacker} i alla ditt lifs dagar -

Men är jag ej hyggelig om moralpredikant. Jag begär ej att du skall
anstränga dig, jag säger bara hur det kommer att gå med eller mot din vilja
Alla din njals intressen förhåller sig att i stillhet kämpa emot din kärlek. Jag
vill se hur den i längden skall redas sig, Och den där Belgien, som blir
frisk till på köpet, det var det senaste han kunde göra -

Var jag harmonisk i julen? ja, på slutet, men så som jag pinade mig
själf första veckan, öfver efter påas, det var jämnverligt. Det gick ej så fort
att bli helbredd. Och om jag rättat korrekturen en few timmar om dagen hade
fält varit hjälpt, Men naturligtvis hade jag ej under mina svåraste upfattelser
velat vara ammonstades. Det var ju ej lönt att tala om det vidare sedan jag
fått klart för mig, att det bara låg hos mig, men jag var bra rädd på
dig därför att jag ej tyckte om dig nog. Och nu kan jag ej alls förstå,
att jag ej jämt tyckt lika mycket om dig, jag har anvarare en känsla af
att jag aldrig älskat dig så som under de bedröfliga dagarna -

Men jag undrar allt om du ej hos dig själf skulle kunna upptäcka att
du var i någon slags förståelse mot mig. Du tillhörde så helt
den andra så att jag var allt besvärlig, fast du kanske ej
gjorde det klart för dig och så var du rädd för mig.